

thinget vedtaget Love, i eet Tilfælde har det udsat Vedtagelsen, en Stilling, som det Næst efter igjen forlod. Hvorledes Landstinget efter det ærede Medlems Anvisning vil stille sig, hvis den ærede Minister forelægger et Tillægsbevillingslovsforslag af den Art, her nævnes, veed jeg ikke, det vedkommer mig ikke, vi tale om Praxis. Det ærede Medlem siger dernæst: Det er ikke værd at tale om, fordi det har ikke videre praktisk Betydning. Derom vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at han overser mange Spørgsmaal vedrørende denne Sag, naar han ikke tror, at det har praktisk Betydning. Man skal huske paa, at vi ikke i rette Tid faae ordentlig Bæfted om, hvad Ministeren har afholdt for Udgifter, dersom vi ikke fastholde, at der skal en Tillægsbevilling til; vi faae ikke ordentlig Leilighed til itide at undersøge de Grunde, der have bevæget Ministeren til at afholde de ikke bevilgede Udgifter, og den følgende Finantslovs Behandling vil derfor faa den Indtægt, som Finantsudvalget maa have for at kunne gennemgaa saadanne Spørgsmaal efter deres forskjellige Karakter og Forbindelse med tidligere Bevillinger og Bevillinger for de følgende Aar, og Udvalget kommer til at faa en Rundskab i disse Forhold, som Alle, der have med Udvalgsgjerningen at gjøre, vide er nødvendig. Det er praktiske Banfæligheder, som let falde dem i Dinene, der jevnlige have med den Slags Sager at gjøre. Med Hensyn til det foreliggende Tilfælde veed jeg ikke, hvor store Summer det er, den ærede Minister har udgivet og overført paa Statsregnskabet udover, hvad Folkethinget har vedtaget (Minestad: Jeg synes, at De talte om nogle Millioner!). Ja, det kan gjerne være, jeg sagde, at det maasse kunde være nogle Millioner, jeg veed det ikke, jeg har ikke hørt Noget derom. (Bøffen: Det er et Par Millioner!). Meget vel, det er saaledes meget store Beløb, der er Tale om til Gjennemførelsen af det nye Forsvarsvæsen. Efter det ærede Medlems egen Theori skulde Fønger have handlet Næst i at forelægge Forslag om Tillægsbevilling for 1861—62 efter Udløbet af Regnskabssterminen, fordi der i dette Tidsrum var store Overfridelser til Bredsløfelle Fængsel. Vil det ærede Medlem følge samme Opsættelse her, maa han raade Ministeren til at søge Bevilling, thi her er der ogsaa Tale om Overfridelser i mange Retninger med Hensyn til Bevillinger til Militærvæsenet. Praktisk taget er det saaledes baade for Rigsdagen og navnlig for Ministeren overmaade heldigt, om der altid saa hurtigt som muligt søgtes Dækning for afholdte Udgifter. Jeg skal ikke udvilde dette nærmere for det ærede Medlem; men jeg tror, at de Antydninger, jeg er fremkommen med, ville være tilstrækkelige for det ærede Medlem, hvis han anvendte sin Tid paa finantsielle Spørgsmaal; men den konstitutionelle

Side forekommer det mig, at det ærede Medlem er gaaet altfor let ud over. Jeg havde ventet, at naar den ærede Taler vilde optræde til Fordel for Konstitutionspræsidenten, vilde han have fastet sig over det konstitutionelle Spørgsmaal, dvallet ved det og trods den statsvællige Forfatter, som han ikke har kunnet taale, at jeg læste i, nemlig afdøde Professor Gold, vilde have udviklet det Modfatte og beviset os, at den nye Videnskab, som hjemler provisoriske Finantslovs Gyldighed, her var kommen ud over hele den tidligere Praxis ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det havde jeg troet, at den ærede Taler særlig vilde have sølt sig fastet til, men det gif han meget let hen over. Det ærede Medlem vil indrømme mig, at Grundføtningen i Grundloven er, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke er bevilget. Det er Hovedgrundføtningen i Grundloven. Man finder sig i et formelt Grundlovsbrud, idet det praktiske Liv ofte meget imod Administrationens Villie kan komme til at kræve, at Beløb kunne overskrives og Udgifter afholdes, som ikke ere bevilgede, men det ønsker det ærede Medlem nu gjort saa meget galere, at han slet ikke vil have nogen Bevilling. Jeg staar imidlertid paa det Standpunkt, at naar saadant et formelt Grundlovsbrud er begaaet, maa det først og fremmest være i Regjeringens, men dernæst ogsaa i Repræsentationens Interesse, at det dækkes ved Bevilling, men for det ærede Medlem staar det, idetmindste tydede hans Ord derpaa, som om de albrig skulde bevilges, uagtet Hovedtanken i Grundloven er, at enhver Stilling skal bevilges (Udfrydelse af N. Andersen). Ja, hvad det ærede Medlem for Hjerteminde angaar, saa sender jeg jo hans Anskuelse om det konstitutionelle med Hensyn til Bevillingens Dækning, det skal jeg ikke opholde mig ved, det er mig en langt større Fornøjelse at tale med det ærede Medlem for Københavns Iste Valgkreds (Minestad). Jeg beder erindret, at det ærede Medlem gif let hen over det konstitutionelle; han udviklede ikke, at Ministeren havde Forfatningens Ord og Mand med sig; det undlod han. Min Overbevisning er det da ogsaa, at Ministeren i dette Tilfælde staar baade imod Ordene og Manden, at han staar imod Ordene, ere vi enige om, men efter min Overbevisning staar han ogsaa imod Grundlovens Mand. Som anført, yttrede en saadan finantsiel Kapacitet, som det ærede Medlem anerkjender Fønger for at være, sidste Gang derte Tilfælde forelaa i Rigsdagen, at det var i hele den finantsielle Statsstyrelses Interesse, at Bevilling kunde naaes for afholdte ikke bevilgede Udgifter saa hurtigt som mulig. Det glædede mig, at det ærede Medlem ligesom tog det til Indtægt og erkjendte, at det nok kunde have sin Betydning. Jeg er overbevist om, at den Mand, jeg har nævnet, og som i en saa